

[Poul Møller.]

det er højst komplicerede spørgsmål, og vi ved alle, at de vedrører væsentlige og vigtige opsparingsinteresser, ikke mindst blandt funktionærerne, og at forsikringsverdenen er meget stærkt interesseret i en løsning af disse problemer. Jeg vil derfor stille den højtærede finansminister det til-lægsspørgsmål, om ministeren ikke kunne gå med til, at der under en eller anden form blev nedsat et sagkyndigt udvalg. I sin tid, da den gamle aldersrentelovgivnings fradragsregler blev fastsat, skete det efter en forsikringsmæssig aktuarmæssig under-søgelse af sagkyndige folk, som fandt frem til de regler, der skulle gælde. Jeg spørger den højtærede finansminister, om han vil medvirke til at nedsette et sådant sag-kyndigt udvalg.

Finansministeren (Kampmann): For mit eget vedkommende kan jeg ikke have noget imod et sådant sagkyndigt udvalg, men jeg må have lov at tale med socialministeren om det, da det i høj grad er hans område, det drejer sig om. Man kunne også gå den vej, når man har foretaget de undersøgelser og den udredning af problemerne, som er i gang, da at forelægge sagen for forsikringsverdenen. Vi har tidligere, bl. a. dengang vi lavede indeksreguleringen, haft et udmærket samarbejde med forsikringsverdenen, i hvert fald da på det tekniske område. At vi ikke altid har været enige om principperne, er noget andet, men jeg vil gerne medvirke til en god form for et samarbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til undervisningsministe-
ren:

„Vil undervisningsministeren oplyse, om Sorø Akademi vil få adgang til at fortsætte en undervisning — også for 6. og 7. skoleklasse?“

Ninn-Hansen: Sorø Akademi er en skole, hvortil der er knyttet store og værdifulde traditioner. Gennem årene har den udført en opdragergerning, som der har stået stor respekt om. Den har en funktion i hele skolebilledet, som man må ønske kan fortsætte i fuldt omfang.

Skolens forhold har for nylig været til behandling i finansudvalget, hvor man sidste sommer tog stilling til et spørgsmål fra den højtærede undervisningsminister om, at staten skulle overtage de med driften af Sorø Akademis Skole forbundne udgifter, og at stiftelsen Sorø Akademis årlige over-skud fremtidig skulle indgå i statskassen. Dette forslag om at gøre Sorø Akademi til en ren statsskole fremkaldte betænkelig-heder hos mange, der syntes, at Sorø Akademis hidtidige virksomhed burde fort-sætte. Mange var også betænkelige ved, at overgangen til en statsskole kunne betyde, at skolens tradition og hele selvstændige status ville blive angrebet. Den højtærede undervisningsminister forsikrede imidlertid, at dette ikke skulle være tilfældet. I under-visningsministeriets skrivelse af 26. april 1958 hedder det — jeg anmoder om til-ladelse til at citere —:

„Under hensyn til den fremtrædende rolle, stiftelsen Sorø Akademi har spillet i dansk skole- og lærdomshistorie, og til de traditioner og navne, der er knyttet til Akademiet og dets skole, må under-visningsministeriet lægge den allerstørste vægt på, at stiftelsen bevarer sin selv-stændige status.“

Jeg mener ikke, det var den rigtige af-gørelse, der blev truffet vedrørende Sorø Akademis forhold, men mange blev bero-liget af finansudvalgets skrivelse af 19. juni 1958, hvori det hedder — jeg anmoder om tilladelse til også her at citere —:

„Finansudvalget skal dog henstille, at statens overtagelse af driften af Sorø Akademis Skole foretages på en sådan måde, at skolen i videst muligt omfang bevarer sin selvstændige status.“

Jeg har hidtil betragtet det ikke alene som et tilsagn fra finansudvalget, men også som en forpligtende erklæring fra den højt-ærede undervisningsminister. Derfor er jeg og mange, der nærer interesse for Sorø Akademis virksomhed, meget overrasket over, at der er tale om at ændre den hid-tidige status.

Sorø Akademi måtte naturligt regne med at kunne fortsætte sin virksomhed under den ny skolelov, således at den bevarede eleverne i de aldersklasser, der hidtil havde søgt skolen. Hvis Akademiet skulle miste eleverne i 6. eller 7. klasse, altså de tid-